

หนีตาย

หลังสงครามโลก

โลกที่คุณรู้จักกำลังจะดับสูญ!
สงครามครั้งใหญ่กำลังคืบคลานเข้ามา
พร้อมภัยพิบัติที่คุณไม่เคยคาดคิด
เตรียมตัวให้พร้อม เพราะนี่ไม่ใช่แค่หนังสือ
แต่เป็นแผนที่นำทางสู่ชีวิตใหม่ของคุณ!

โดย สลิค

ความในใจจากผู้เขียน

สวัสดีครับผู้อ่านที่รักทุกท่าน ผมสลิศครับ

ทุกครั้งที่ได้จับปากกาหรือจordanนิ้วลงบนแป้นพิมพ์ ผมรู้สึกเสมอว่ากำลังสานต่อบทสนทนาที่แสนพิเศษกับทุกท่าน การเขียนสำหรับผมคือวิธีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และเรื่องราวจากใจจริง เป็นช่องทางในการเชื่อมโยงและแบ่งปันสิ่งที่ผมค้นพบและรู้สึก

ผมมีความปรารถนาอยู่สองประการใหญ่ๆ ในการเขียน หนึ่งคือการนำพาทุกท่านไปสำรวจโลกอันกว้างใหญ่และน่าค้นหา จุดประกายความสงสัยใคร่รู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นความลึกซึ้งซับซ้อนของธรรมชาติ หรือความน่าทึ่งขององค์ความรู้ต่างๆ ผมเชื่อว่าการเรียนรู้และการเปิดโลกทัศน์เป็นความสุขอย่างหนึ่ง อีกประการคือการได้สัมผัสกับความรู้สึกอันหลากหลายของความเป็นมนุษย์ ผมอยากสร้างสรรค์เรื่องราวที่สามารถเป็นเพื่อนปลอบประโลมในยามอ่อนล้า เป็นกระจกสะท้อนความรู้สึกภายใน หรือมอบความอบอุ่นและความหวังเล็กๆ น้อยๆ ให้กับหัวใจ

แต่ละเรื่องราวที่ผมเขียนขึ้นจึงเป็นเหมือนการเดินทางส่วนตัวที่ผมอยากชวนทุกคนร่วมทางไปด้วย มันคือการกลั่นกรองประสบการณ์ ความคิด และจินตนาการออกมาเป็นตัวอักษรด้วยความตั้งใจจริง ผมรู้สึกว่าการเขียนจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมันได้เข้าไปอยู่ในใจของผู้อ่าน ได้กระตุ้นความคิด หรือสัมผัสความรู้สึกไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ผมขอขอบคุณจากใจจริงสำหรับการติดตามและทุกการเปิดรับ ทุกครั้งที่ทราบว่าเรื่องราวของผมได้เป็นส่วนหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของชีวิตใครสักคน นั่นคือกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับคนเขียนอย่างผม และเป็นพลังให้ผมยังคงอยากสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

หวังว่าเราจะได้พบกันผ่านตัวอักษรในเรื่องราวต่อไปนะครับ

ด้วยความรักและขอบคุณ

สลิศ

สารบัญ

บทนำ หนินตายหลังสงครามโลก	3
บทที่ 1 เสียงบี้มมาแล้ว ทำไงดี	5
บทที่ 2 รู้จักศัตรูที่มองไม่เห็น	8
บทที่ 3 กระเป๋าเป้ใบเดียวจบ	13
บทที่ 4 น้ำคือชีวิต	19
บทที่ 5 เสบียงตุนยังงั้ให้รอด	23
บทที่ 6 ปฐมพยาบาลฉบับสนามรบ	28
บทที่ 7 หลุมหลบภัยในฝัน	33
บทที่ 8 สื่อสารกันยังงั้เมื่อเน็ตล่ม	38
บทที่ 9 สุขอนามัย เรื่องเล็กที่ไม่เล็ก	43
บทที่ 10 ใจไม่นิ่ง ก็วิ่งไม่รอด	47
บทที่ 11 ออกไปดูโลกครั้งแรก	52
บทที่ 12 อ่านแผนที่เป็น เห็นทางรอด	57
บทที่ 13 ป้องกันตัวแบบคนธรรมดา	62
บทที่ 14 สกิลนักสำรวจ	66
บทที่ 15 คนแปลกหน้า คือเพื่อนหรือศัตรู	70
บทที่ 16 เครื่องมือช่าง ของมันต้องมี	74
บทที่ 17 จุดไฟให้เป็น	79
บทที่ 18 พลังงานทางรอด	84
บทที่ 19 ขาวสือ ขาวลวง ต้องแยกให้ออก	89
บทที่ 20 เสื้อผ้าหน้าผม ไม่ใช่เรื่องแฟชั่น	93
บทที่ 21 สร้างบ้านหลังใหม่	98
บทที่ 22 ปลุกผักฉบับเริ่มต้น	103
บทที่ 23 โปรตีนจากฟาร์มเล็กๆ	108

บทที่ 24 รวมดีลี รอเรไร	112
บทที่ 25 กฎหมายฉบับเอาตัวรอด	116
บทที่ 26 อย่าให้ความรู้สูญหาย	120
บทที่ 27 ดูแลสุขภาพระยะยาว	124
บทที่ 28 ความบันเทิงเยียวยาทุกสิ่ง	128
บทที่ 29 อนาคตของเด็กๆ	132
บทที่ 30 แล้วเราจะไปทางไหนต่อ	136

บทนำ หนิตาย

โลกใบเดิมที่คุณเคยรู้จักได้ตายไปแล้ว เสียงสุดท้ายของมันไม่ใช่เสียงกรีดร้อง แต่เป็นเสียงระเบิด ภัยพิบัติที่ฉีกกระชากท้องฟ้า ตามมาด้วยความเจียบงันอันน่าขนลุก ความเจ็บที่หนักอึ้งและเย็นเยียบกว่าความตายเสียอีก ตอนนี้ สิ่งที่หลงเหลืออยู่คือโลกใบใหม่ โลกที่กฎเกณฑ์เดิมๆ ถูกลบล้างจนหมดสิ้น โลกที่เส้นแบ่งระหว่างอารยธรรมและความป่าเถื่อนบางเบายิ่งกว่าใยแมงมุม

ลิมภาพชีวิตประจำวันที่เคยเป็นไปได้เลย ลิมการตื่นเข้าไปทำงาน การแวะซื้อกาแฟร้านโปรด การไถ่หน้าจอดูข่าวสาร หรือการวางแผนวันหยุดสุดสัปดาห์ ทุกสิ่งเหล่านั้นได้กลายเป็นเพียงความทรงจำเลื่อนราง เป็นเรื่องเล่าจากยุคสมัยที่สาบสูญไปพร้อมกับแสงสุดท้ายของอารยธรรมเก่า ตอนนี้เกมใหม่ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว มันคือเกมแห่งการเอาตัวรอด เกมที่ไม่มีปุ่มหยุดชั่วคราว ไม่มีชีวิตสำรอง และไม่มีโอกาสให้เริ่มต้นใหม่ ผู้เล่นทุกคนมีเพียงชีวิตเดียว และเส้นชัยไม่ใช่ความร่ำรวยหรือชื่อเสียง แต่เป็นการได้เห็นแสงอาทิตย์ของวันพรุ่งนี้

หนังสือเล่มนี้ไม่ใช่เรื่องแต่งเพื่อความบันเทิง มันไม่ใช่บทภาพยนตร์วันสิ้นโลกที่คุณเคยดูแล้วปิดทีวีนอนหลับฝันดี แต่มันคือคู่มือ คือแผนที่ คือเข็มทิศที่จะนำทางคุณฝ่าพินดินแดนรกร้างที่ครั้งหนึ่งเคยเรียกว่าบ้านของคุณ นี่คือองค์ความรู้ที่กลั่นกรองออกมาเพื่อตอบคำถามที่สำคัญที่สุดในชีวิตคุณตอนนี้ นั่นคือ จะทำอย่างไรให้รอด

หลายคนอาจคิดว่าความกล้าหาญและสัญชาตญาณดิบจะเพียงพอต่อการเอาชีวิตรอด แต่ในความเป็นจริง ความกล้าหาญที่ปราศจากความรู้ก็ไม่ต่างอะไรกับการเดินเข้าสู่พายุโดยไม่มีที่กำบัง สัญชาตญาณอาจช่วยให้คุณหนีจากอันตรายเฉพาะหน้าได้ แต่ไม่อาจสอนวิธีทำให้น้ำสกปรกดื่มได้ หรือวิธีหยุดเลือดจากบาดแผลฉกรรจ์เมื่อไม่มีโรงพยาบาลอีกต่อไป

การเตรียมตัวจึงไม่ใช่ทางเลือกอีกต่อไป แต่มันคือสิ่งจำเป็นอันดับหนึ่ง มันคือความแตกต่างระหว่างการเป็นผู้ล่ากับการเป็นผู้ถูกล่า คือเส้นแบ่งระหว่างคนที่กำหนดชะตาตัวเองกับคนที่ปล่อยโชคชะตากำหนด การมีกระเป๋านักเดินทางที่จัดเตรียมไว้อย่างดีอาจหมายถึงการที่คุณและครอบครัวมีอาหารกินในสัปดาห์แรกที่เลวร้ายที่สุด การมีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้นอาจหมายถึงการรักษาชีวิตของคนที่คุณรักไว้ได้ และการเข้าใจถึงธรรมชาติของศัตรูที่มองไม่เห็นซึ่งล่องลอยอยู่ในอากาศ อาจเป็นเกราะป้องกันที่ดีที่สุดที่คุณจะมีได้

คู่มือเล่มนี้จะพาคุณก้าวไปที่ละขั้น สอนให้คุณคิดเหมือนผู้รอดชีวิต มองเห็นโอกาสในทุกซากปรักหักพัง และประเมินความเสี่ยงในทุกอย่างก้าว มันคือการเปลี่ยนกรอบความคิดของคุณจากคนในสังคมยุคใหม่ที่พึ่งพาระบบทุกอย่าง ไปสู่การเป็นมนุษย์ที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริง คุณจะได้เรียนรู้ทักษะที่บรรพบุรุษของเราเคยใช้เป็นเรื่องปกติ แต่คนยุคเราได้หลงลืมมันไปจนหมดสิ้น

ทักษะเหล่านี้จะกลายเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังที่สุดของคุณ ทรงพลังยิ่งกว่าอาวุธใดๆ เพราะมันคือพลังแห่งความรู้ที่จะไม่มีใครสามารถพรากไปจากคุณได้

โปรดเข้าใจว่าเส้นทางข้างหน้าจะไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ มันจะเต็มไปด้วยความยากลำบาก การตัดสินใจที่บีบคั้นหัวใจ และความสูญเสีย แต่ในความมืดมิดที่สุดนั่นเอง แสงแห่งความหวังก็ยังคงส่องสว่างอยู่เสมอ ความหวังไม่ได้มาจากปาฏิหาริย์ลมๆ แล้งๆ แต่มาจากความพร้อม ความรู้ และความมุ่งมั่นที่จะไม่ยอมแพ้ มันคือการลุกขึ้นยืนหยัดในวันที่โลกล่มสลาย และประกาศก้องในใจว่าเราจะรอด

นี่ไม่ใช่การซ้อม ไม่ใช่การแสดง และไม่ใช่เรื่องเล่นๆ นี่คือชีวิตจริงในยุคที่โหดร้ายที่สุดเท่าที่มนุษยชาติเคยเผชิญหน้า ถึงเวลาแล้วที่จะต้องเรียนรู้กฎของเกมใหม่นี้ ถึงเวลาที่จะต้องติดอาวุธให้ตัวเองด้วยสิ่งที่มีค่าที่สุด นั่นคือความรู้ที่จะทำให้คุณมีชีวิตรอดต่อไป พลิกหน้าต่อไป แล้วเริ่มก้าวแรกบนเส้นทางแห่งการหนีตายไปด้วยกัน

บทที่ 1 เสียงบี้มมาแล้ว ทำไงดี

เอาล่ะเพื่อนรัก มาถึงจุดที่ไม่มีใครอยากให้มาถึง แต่เมื่อมันเกิดขึ้นแล้ว สติคืออาวุธชิ้นแรกที่เราต้องหยิบขึ้นมาใช้ เสียงบี้มสนั่นที่ดังขึ้นไม่ใช่เสียงฟ้าร้องตามฤดูกาล และแสงวาบที่สว่างจ้าจนแสบตาไม่ใช่แฟลชกล้องของนักท่องเที่ยวยุคไหน นี่คือของจริง สัญญาณสตาร์ทเกมเอาตัวรอดที่โหดที่สุดในประวัติศาสตร์ได้เริ่มขึ้นแล้ว วินาทีต่อจากนี้ไป ทุกการตัดสินใจของคุณมีความหมายเท่ากับความเป็นความตาย ไม่ต้องตื่นตระหนกจนทำอะไรไม่ถูก ไม่ต้องกรีดร้องอย่างเสียสติ เพราะคู่มือเล่มนี้จะบอกสเต็ปที่คุณต้องทำแบบเรียลไทม์ เหมือนมีผมกระซิบอยู่ข้างหูคุณตลอดเวลา

วินาทีแรกที่แสงวาบสว่างขึ้น หรือเสียงระเบิดดังจนหูอื้อ สิ่งแรกที่คุณต้องทำ ไม่ใช่การหันไปมองหาต้นตอของเสียง ไม่ใช่การยกมือถือขึ้นมาถายสตอรี่ และแน่นอนว่าไม่ใช่การวิ่งหนีอย่างไม่คิดชีวิต การกระทำเหล่านั้นคือการฆ่าตัวตายทางอ้อมดีๆ นี่เอง สิ่งที่คุณต้องทำในเลี้ยววินาทีนั้นคือหมอบลงกับพื้นทันที ทำให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ต้องลังเล ไม่ต้องคิดเยอะ แค่วิ่งตัวลงไปเลย

ทำไมต้องหมอบนะเหรอ ลองนึกภาพคลื่นแรงดันมหาศาลที่เรียกว่าช็อกเวฟกำลังพุ่งเข้าใส่ทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้ามันด้วยความเร็วเหนือเสียง คลื่นที่มองไม่เห็นนี้มีพลังทำลายล้างรุนแรงพอที่จะชัตคุณกระเด็นไปไกลหลายสิบลเมตร ทำให้แก้วหูของคุณแตก หรือแม้กระทั่งทำให้อวัยวะภายในของคุณเสียหายอย่างหนัก การยืนตัวตรงคือการเปิดพื้นที่ให้ร่างกายของคุณรับแรงปะทะแบบเต็มๆ เหมือนคุณไปยืนใต้คลื่นยักษ์ด้วยแผ่นกระดานโต้คลื่นนั่นแหละ ผลลัพธ์มันก็ไม่ต่างกันเท่าไร การหมอบลงกับพื้นจะช่วยลดพื้นที่หน้าตัดของร่างกายที่ต้องรับแรงปะทะลงได้มหาศาล ทำให้คลื่นแรงดันส่วนใหญ่พุ่งผ่านเหนือตัวคุณไปแทน

ทีนี้มาดูท่าหมอบที่ถูกต้องกันหน่อย ไม่ใช่แค่ก้มตัวหรือนั่งยองๆ แต่คือการทิ้งตัวนอนราบไปกับพื้นแบบเต็มตัว คว้าหนวด ถ้าเป็นไปได้ให้หาแอ่งหรือที่ลุ่มต่ำเล็กๆ แล้วทิ้งตัวลงไปนั่นยิ่งดี สองมือของคุณต้องรีบยกขึ้นมาประสานกันไว้ที่ท้ายทอยเพื่อป้องกันกระดูกคอและไขสันหลังซึ่งเป็นจุดที่โคตรจะเปราะบาง ถ้ามีกระเป๋าเป้หรืออะไรหนวๆ อยู่ใกล้ตัว ให้รีบคว่ำมาบังศีรษะและคอไว้ด้วยจะยิ่งเพิ่มความปลอดภัยขึ้นไปอีก สองขาเหยียดตรงและพยายามหนีบเข้าหากันเพื่อป้องกันบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์และเส้นเลือดใหญ่ที่โคนขา ที่สำคัญอีกอย่างคือให้อ้าปากค้างไว้เล็กน้อย ไม่ต้องอ้ากว้างจนแมลงวันบินเข้าไปทำรัง แต่ให้อ้าพอที่แรงดันอากาศจะสามารถผ่านเข้าออกช่องปากและจมูกของคุณได้สะดวก สิ่งนี้จะช่วยปรับแรงดันภายในร่างกายของคุณให้เท่ากับแรงดันภายนอกที่เปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน ลดโอกาสที่แก้วหูจะทะลุหรือปอดจะฉีกขาดจากแรงอัดของช็อกเวฟได้เยอะเลย

สมมติว่าคุณทำทุกอย่างได้ถูกต้อง คุณหมอบลงทันทีในท่าที่สมบูรณ์แบบ คุณจะรู้สึกถึงแรงสั่นสะเทือนที่ส่งผ่านพื้นดินขึ้นมา และเสียงกัมปนาทที่ตามมาอาจทำให้คุณหุบไปชั่วขณะ

หลังจากคลื่นลูกแรกผ่านไปแล้ว อย่าเพิ่งรีบลุกขึ้นมาเด็ดขาด เพราะหายนะมันยังไม่จบแค่นั้น สิ่งที่จะตามมาติดๆ คือเศษซากปรักหักพังนานาชนิดที่ถูกซ็อกเวฟพัดปลิวว่อนไปในอากาศด้วยความเร็วสูง มันคือพายุเศษแก้ว เศษโลหะ เศษปูน ที่อันตรายไม่ต่างจากห่ากระสุนปืนกลเลย แม้แต่น้อย หน้าต่างทุกบานในรัศมีหลายกิโลเมตรจะแตกละเอียดกลายเป็นสะเก็ดมิดบินได้ ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่จะฉีกขาดปลิวว่อนเหมือนกระดาษ หลังคาบ้านจะถูกกระชากออกไปทั้งแผง นี่คือเหตุผลที่คุณต้องนอนราบอยู่กับที่และป้องกันศีรษะกับลำคอเอาไว้ให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้

แล้วนานแค่ไหนล่ะที่เราควรจะหมอบอยู่แบบนั้น คำแนะนำคือให้นับเลขในใจไปเรื่อยๆ อย่างน้อยหนึ่งถึงหกลีบ หรือถ้าจะให้ชัวร์ก็นับไปเลยหนึ่งถึงเก้าสิบ การนับเลขไม่ใช่แค่การถ่วงเวลาให้พายุเศษซากผ่านไป แต่มันคือเทคนิคทางจิตวิทยาที่ช่วยดึงสติของคุณกลับมาจากความตื่นตระหนกสุดขีดได้ดีมาก การจดจ่ออยู่กับการนับจะช่วยให้คุณมีเรื่องให้ทำ แทนที่จะปล่อยให้ความกลัวเข้าครอบงำจนเป็นอัมพาต เมื่อคุณนับครบแล้ว ค่อยๆ ประเมินสถานการณ์อย่าพลีผลามลุกขึ้นพรวดพราดเด็ดขาด

ขั้นตอนต่อไปหลังจากที่คุณรอดจากคลื่นแรงดันและพายุเศษซากมาได้คือ การหาที่กำบังที่แท้จริง พื้นถนนโล่งๆ หรือกลางสนามหญ้าไม่ใช่ที่ที่คุณจะนอนเล่นอยู่ได้นานๆ คุณต้องเคลื่อนที่ไปยังที่กำบังที่แข็งแรงกว่าเดิมโดยเร็วที่สุด แต่การเคลื่อนที่ก็ต้องทำอย่างระมัดระวัง ให้ใช้วิธีคลานต่ำติดพื้นไปก่อน ค่อยๆ เงยหน้าขึ้นมามองรอบตัวช้าๆ สิ่งแรกที่ต้องมองหาคืออันตรายที่ยังคุกคามอยู่ มีไฟไหม้ตรงไหนบ้าง มีโครงสร้างอาคารส่วนไหนที่กำลังจะถล่มลงมาทับคุณหรือเปล่า มีสายไฟที่ขาดและยังอาจมีกระแสไฟฟ้าไหลอยู่หรือไม่

หลักการเลือกที่กำบังที่ดีที่สุดในสถานการณ์แบบนี้คือ เลือกสิ่งที่ใหญ่ หนา และหนักเข้าไว้ กำแพงคอนกรีตหนาๆ โครงสร้างของตึกที่ยังดูมั่นคงแข็งแรง หรือแม้กระทั่งคาน้ำลิಕ್ಕๆ ล้วนเป็นตัวเลือกที่ดีกว่าที่โล่งแจ้งเสมอ สิ่งที่ต้องหลีกเลี่ยงให้ไกลที่สุดคือหน้าต่าง ประตูกระจก หรือกำแพงอิฐบล็อกต่างๆ ที่พร้อมจะพังครืนลงมาได้ทุกเมื่อ หากคุณอยู่ในอาคารอยู่แล้ว ให้คลานไปหลบใต้โต๊ะทำงานที่แข็งแรง โต๊ะกินข้าวที่ทำจากไม้เนื้อแข็ง หรือหลบอยู่ข้างๆ โครงสร้างที่เป็นแกนหลักของอาคาร เช่น เสาคอนกรีตขนาดใหญ่ หรือผนังลิฟต์ พยายามอยู่ให้ห่างจากกำแพงด้านนอกของอาคารให้มากที่สุด เพราะมันคือส่วนที่บอบบางและมีโอกาสพังทลายลงมาก่อนส่วนอื่น

ถ้าคุณโชคดีพอที่จะอยู่ในรถยนต์ตอนที่เกิดเหตุการณ์ขึ้น อย่าคิดว่ารถคือที่กำบังที่ปลอดภัยเด็ดขาด แม้ว่าโครงสร้างโลหะของมันอาจจะช่วยป้องกันเศษซากเล็กๆ น้อยๆ ได้บ้าง แต่กระจกกรรทุกบานก็จะแตกละเอียดไม่ต่างจากกระจกอาคาร แกมตัวรถเองยังอาจถูกแรงอัดจนพลิกคว่ำหรือถูกวัตถุขนาดใหญ่หล่นลงมาทับได้ง่ายๆ สิ่งที่คุณควรทำคือหมอบลงบนพื้นรถให้ต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ เอาศีรษะซุกไว้ใต้คอนโซลหน้าถ้าเป็นไปได้ และใช้แขนป้องกันคอเอาไว้เหมือนเดิม รอจนสถานการณ์สงบแล้วค่อยประเมินว่าจะออกจากรถไปยังที่กำบังที่ปลอดภัยกว่าได้หรือไม่

เมื่อคุณเข้าที่กำบังที่ค่อนข้างปลอดภัยแล้ว ก็ถึงเวลาประเมินสถานการณ์รอบตัวแบบละเอียดขึ้น อีกระดับหนึ่ง หายใจเข้าลึกๆ ตั้งสติให้มั่นคง แล้วเริ่มสำรวจจากตัวเองก่อนเป็นอันดับแรก ลอง ชยับแขนขาว่าคุณมีส่วนไหนเจ็บปวดผิดปกติหรือไม่ ค่อยๆ ใช้มือลูบคลำไปตามร่างกายเพื่อเช็ค หารบาดแผลฉกรรจ์หรือเลือดที่อาจจะไหลออกมาโดยที่คุณไม่รู้สึกรู้ส เพราะในภาวะตื่นเต้นสุดขีด ร่างกายจะหลั่งสารอะดรีนาลีนออกมาซึ่งอาจทำให้คุณไม่รู้สึกรู้สเจ็บปวดในตอนแรก หากพบว่า ตัวเองบาดเจ็บ ให้ทำการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเท่าที่จะทำได้ทันที เช่น การใช้เศษผ้าที่สะอาดกด ห้ามเลือด

หลังจากสำรวจตัวเองเสร็จแล้ว ให้มองไปรอบๆ ตัวคุณอย่างระมัดระวัง มีใครอยู่ใกล้ๆ คุณบ้าง พวกเขาบาดเจ็บหรือเปล่า ถ้ามีคนที่ต้องการความช่วยเหลือและคุณอยู่ในสถานะที่พอจะช่วยได้ ก็ ควรจะช่วย แต่ต้องประเมินความเสี่ยงให้ดีเสมอ ความปลอดภัยของตัวเองต้องมาก่อนเป็น อันดับแรกเสมอ เพราะถ้าคุณเอาตัวเองไปเสี่ยงจนเจ็บหนักไปด้วย ก็จะไม่มีการเหลือรอดไปช่วย ใครได้อีก

ฟังเสียงรอบข้างให้ดี นอกจากเสียงลม เสียงไฟ หรือเสียงของที่กำลังพังทลาย คุณได้ยินเสียงคน ร้องขอความช่วยเหลือไหม ได้ยินเสียงอะไรที่บ่งบอกถึงอันตรายเพิ่มเติมอีกหรือเปล่า เช่น เสียงฟู่ ของแก๊สที่รั่วไหล หรือเสียงแปลกๆ ของโครงสร้างที่กำลังจะถล่ม การดมกลิ่นก็สำคัญไม่แพ้กัน กลิ่นไหม้ กลิ่นสารเคมี หรือกลิ่นแก๊ส คือสัญญาณเตือนภัยขั้นดีที่คุณต้องใส่ใจ

นี่คือสเต็ปการเอาตัวรอดเบื้องต้นในนาทีกุญแจที่ทุกคนต้องจดจำให้ขึ้นใจ ทบทวนกันอีกครั้งแบบ เร็วๆ หนึ่ง แสงวามมาหรือเสียงบี้มดัง ให้หมอบลงกับพื้นทันที สอง นอนคว่ำหน้า เอามือประสาน ท้ายทอย อ้าปากเล็กน้อย สาม นอนนิ่งๆ และนับเลขในใจไปจนถึงหกสิบหรือเก้าสิบ สี่ หลังจาก พายุเศษซากสงบลง ให้ประเมินสถานการณ์รอบตัวอย่างรวดเร็ว ห้า คลานต่ำเพื่อเคลื่อนย้าย ตัวเองไปยังที่กำบังที่แข็งแรงและปลอดภัยกว่าเดิม หก เมื่อเข้าที่กำบังแล้ว ให้สำรวจอาการ บาดเจ็บของตัวเองและคนรอบข้าง พร้อมทั้งประเมินอันตรายอื่นๆ ที่อาจตามมา

จำไว้ว่าในโลกหลังสงครามใหญ่ที่เพิ่งเริ่มต้นขึ้นนี้ ไม่มีเสียงสัญญาณเตือนภัยครั้งที่สอง ไม่มีใคร มาคอยบอกว่าคุณควรทำอะไรต่อ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของคุณเอง การกระทำที่ถูกต้อง และรวดเร็วในไม่กี่นาทีแรกนี้ คือตัวตัดสินว่าคุณจะได้ไปต่อในเกมเอาตัวรอดนี้หรือไม่ หรือจะ กลายเป็นเพียงแค่สถิติผู้เสียชีวิตอีกหนึ่งรายในประวัติศาสตร์ นี่ไม่ใช่การข่มขู่ นี่ไม่ใช่หนังไซไฟ แต่มันคือความเป็นจริงใหม่ที่你们ต้องเผชิญหน้ากับมันให้ได้ สติ ความรู้ และความเด็ดเดี่ยว คือ เพื่อนแท้สามคนที่พาคุณก้าวข้ามผ่านช่วงเวลาเลวร้ายที่สุดนี้ไปได้ บทต่อไป เราจะมาเจาะลึก ถึงศัตรูตัวฉกาจที่มองไม่เห็นแต่น่ากลัวกว่าระเบิดหลายเท่า นั่นคือกัมมันตภาพรังสีและฝุ่น พิษ แต่สำหรับตอนนี้ แค่ออกจากวินาทีแรกให้ได้ก่อน นั่นคือชัยชนะก้าวแรกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของคุณ แล้ว

บทที่ 2 รู้จักศัตรูที่มองไม่เห็น

เอล่าเพื่อน หลังจากเสียงบี้มสงบลง ความเงียบที่เข้ามาแทนที่อาจทำให้คุณใจชื้นขึ้นมาหน่อยว่าพายุลูกใหญ่ได้ผ่านไปแล้ว แต่ขอเตือนไว้ตรงนี้เลยว่าอย่าเพิ่งชะล่าใจเด็ดขาด เพราะหายนะระลอกสองกำลังจะเริ่มขึ้น มันคือศัตรูที่ร้ายกาจกว่าแรงระเบิดเป็นร้อยเท่า เป็นนักฆ่าล่องหนที่เรา มองไม่เห็น ไม่ได้ยินเสียง และไม่ได้กลิ่น แต่มันสามารถคร่าชีวิตคุณและคนที่คุณรักได้แบบเงียบเชียบและทรمانที่สุด เรากำลังพูดถึงสิ่งที่เรียกว่า กัมมันตภาพรังสี และฝุ่นพิษ หรือที่เรียกกันติดปากว่า ฟอลเอาท์ (Fallout)

บทนี้เราจะมาเจาะลึกกันแบบถึงแก่นว่าเจ้าปีศาจล่องหนตัวนี้มันคืออะไรกันแน่ ทำไมมันถึงเป็นสิ่งที่น่ากลัวที่สุดในโลกหลังสงครามนิวเคลียร์ และที่สำคัญที่สุดคือเราจะป้องกันตัวเองจากมันได้อย่างไรเมื่อถึงเวลาที่ต้องก้าวขาออกจากที่หลบภัยที่แสนปลอดภัยของเรา จำไว้ให้ติว่าความรู้ในบทนี้คือเส้นแบ่งระหว่างความเป็นกับความตายอย่างแท้จริง อ่านแล้วจำ จำแล้วเอาไปใช้ เพราะมันไม่มีโอกาสให้แก้ตัวครั้งที่สอง

มาเริ่มทำความเข้าใจกันก่อนว่าฟอลเอาท์มันเกิดมาจากไหน ลองจินตนาการภาพตามนะ เมื่อระเบิดนิวเคลียร์ทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการระเบิดกลางอากาศหรือบนพื้นดิน พลังงานมหาศาลจะสร้างลูกไฟขนาดยักษ์ที่ร้อนกว่าพื้นผิวดวงอาทิตย์ มันจะดูดเอาทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่บนพื้นดิน ทั้งดิน หิน ทราย ซากปรักหักพังของตึกบ้านช่อง หรือแม้แต่ซากสิ่งมีชีวิต ให้ลอยขึ้นไปในอากาศ กลายเป็นเมฆรูปเห็ดที่เราคุ้นตากันดี สิ่งที่น่ากลัวคือ ในขณะที่สสารพวกนี้ถูกดูดเข้าไปในลูกไฟ มันจะถูกอาบด้วยรังสีเข้มข้นมหาศาลจนตัวมันเองกลายเป็นกัมมันตรังสีไปโดยสมบูรณ์

เมื่อเมฆเห็ดยักษ์ลอยสูงขึ้นไปถึงชั้นบรรยากาศ มันจะเริ่มเย็นตัวลง และไอเศษซากธุลีดินที่ถูกอาบรังสีพวกนี้ก็จะเริ่มร่วงหล่นกลับลงมาสู่พื้นโลกอีกครั้ง เหมือนหิมะหรือฝนพิษสีเทาๆ ดำๆ นี่แหละคือสิ่งที่เรียกว่า ฟอลเอาท์ มันคือฝุ่นผงมรณะที่จะปกคลุมทุกตารางนิ้วของพื้นที่ได้ลมจากจุดระเบิด มันสามารถปลิวไปกับกระแสลมได้ไกลเป็นร้อยๆ หรืออาจจะพันๆ กิโลเมตร ขึ้นอยู่กับความแรงของระเบิดและสภาพอากาศในวันนั้น

ความอันตรายของฟอลเอาท์ไม่ได้อยู่ที่ตัวฝุ่น แต่อยู่ที่พลังงานที่มองไม่เห็นที่มันแผ่ออกมาตลอดเวลา นั่นคือ กัมมันตภาพรังสี ซึ่งมีอยู่หลายชนิด แต่ตัวร้ายที่สุดที่เราต้องกังวลคือ รังสีแกมมา (Gamma Rays) ให้คิดภาพง่ายๆ ว่ามันคือกระสุนล่องหนพลังงานสูงที่ยิงออกมาจากฝุ่นฟอลเอาท์ทุกทิศทุกทาง มันสามารถทะลุทะลวงผ่านเสื้อผ้า ผิวหนัง กำแพงบ้านไม้ หรือแม้แต่โลหะบางๆ เข้าไปทำลายเซลล์ในร่างกายของเราได้จากภายใน มันเหมือนคุณกำลังยืนอยู่ในเตาไมโครเวฟยักษ์ที่เปิดใช้งานตลอดเวลา คุณจะถูกทำให้สุกจากข้างในโดยที่ไม่รู้ตัวเลยด้วยซ้ำ

SAMPLE VERSION

This is a sample version containing only the first few pages. Please purchase the full version to access all content.